

OKRUNJEN KROŠNJOM

– KRATKI ZAPIS O SLIKARSKOME SENZIBILITETU STJEPANA PERKOVIĆA

Pogrešno bi bilo reći da je do prve mogućnosti upoznavanja s likovnim senzibilitetom Stjepana Perkovića došlo slučajno, premda je ljetna šetnja uzduž zagrebačkoga perivoja Zrinjevac, pod krošnjama drveća, s pogledom na fontanu, glazbeni paviljon i šljunčane stazice, bila neplanirana i srazmjerno kratka.

Zagreb je tih dana – izložbom slikara iz međunarodne Udruge umjetnika koji slikaju ustima i nogama – pokušao nakratko pokazati da je doista metropola i da je tjelesni hendikep darovitih pojedinaca prilika da grad pokaže svoj urbani duh, da ukaže na mogućnost nadilaženja predrasude da sudbina pojedinca nije ujedno i sudbina čitave zajednice. Ta izložba, osmišljena kroz neposredni susret autora s prolaznicima, podsjećala je na razigrane slikarske promenade velikih europskih gradova, ali je njena poruka bila puno dublja: poticala je šetače urbanom jezgrom Zagreba, takozvanom Lenucijevom potkovom, da razviju veću odgovornost spram vlastitoga života pri pogledu na radove ljudi koji su uložili golemi duhovni i tjelesni napor kako bi oslobodili paralizom zauzdan pokret u vještu liniju i bojom iskazali prijevoje duha.

Susret s radovima kakve tvori Stjepan Perković – čaroban je zato što pretvara “običnu” publiku u zajednicu boljih, odgovornijih ljudi koji se iznenada, makar nakratko, usude potražiti zajedničku utjehu u nevolji, ugodu i radost u želji da iskažu snagu onoga svim ljudima zajedničkog duha koji – Stjepanovim riječima – “pokreće iz nutra”.

Noge su mi prstima ukopane
ko korijenja u zemlju.

Buntovan

čupam se iz tla.

Navedeni ulomak iz Perkovićeva pjesničkog zapisa, baš kao i floralni motivi iz njegovih slikarskih viđenja (stablo, krošnja, isprepletenosti), te motivi pokreta u njegovim poetskim i slikarskim radovima (dodir, pljesak stopala, glas koji dobiva krila, ples, isprepletenost tijela u plesu, isprepletenost vjetra između prstiju) kako doslovce, tako i u prenesenom značenju, upućuju na potrebu nadraštavanja ukorijenjenosti u tijelu. Bujanje krošnje postaje metaforom “lukavstva” prirode koja biljkama podaruje sokove rasta i na taj način okovima od korijenja daje kontrapunkt u lakoći lisnog treperenja. Mrak tla i mučno “uzemljenje” tijela dobiva protutežu u vedrome usponu.

Perkovićeva borba s tijelom – kroz potrebu slikanja vedrine pod svaku cijenu – nadrašta njegovu osobnu, sudbinsku borbu s bolešću, i trudi se zamijeniti sliku onoga koji trpi za ljude ovjenčan trnovom krunom u prizor onoga koji se raduje za ljude “okrunjen krošnjom”. Potreba za nježnošću – ta tobože samo “ženska” potreba – rezultira Perkovićevom potragom za Animom u zrcalu, ali i stremljenjem da se na motivskoj razini postigne lepršavost i raspijevanost slatkastih “ženskih” motiva. Perković piše:

Pred ogledalom se promatram
svaki detalj,
svaku mrlju i svaki biser.

Okićen svim i svačim
kažem si...
budalo, i bravo, to!

Kad se jednom tako pogledam
više i ne trebam

U bilo kom trenu
moje me sjećanje
odražava

Tako stojim nad
površinom mora
ljut na sebe
što nisam letač poput galebova.

Takav Perkovićev pogled u dubinu samoga sebe nadilazi tragiku pojedinačne ljudske priče i vlastitim primjerom – “pljeskom stopala” – budi slučajne promatrače; potiče ih da u sebi pronađu izvor radosti i nagovara ih da i oni sami, u vlastitim “gnjezdima zagrljaja”, malo pomalo, uzgoje onaj sićušni pojedinačni glas sličan cijukanju tek izleglog ptica, koji tek u trenucima empatijskog prepoznavanja uspijeva dobiti općeljudska krila.

Sibila Petevski

1. Bliske spirale,	akril na papiru,	60x42 cm
2. Dar mora,	akril na papiru,	60x42 cm
3. Dodiri pažnje,	akril na platnu,	50x40 cm
4. Flora,	akril na papiru,	45x35 cm
5. Glas na krilima,	akril na platnu,	40x30 cm
6. Gracija I,	akril na platnu,	50x43 cm
7. Gracija II,	akril na platnu,	50x43 cm
8. Isprepletenost,	akril na platnu,	40x30 cm
9. Koraljni ples,	akril na papiru,	30x22 cm
10. Mirno gnijezdo I,	akril na papiru,	30x22 cm
11. Mirno gnijezdo II,	akril na papiru,	30x22 cm
12. Okrunjen krošnjom,	akril na platnu,	50x40 cm
13. Paso doble,	akril na platnu,	40x30 cm
14. Ples pod krošnjom,	akril na papiru,	60x42 cm
15. Plodni poljupci I,	akril na papiru,	30x22 cm
16. Plodni poljupci II,	akril na papiru,	30x22 cm
17. Plov u dvoje,	akril na papiru,	60x42 cm
18. Spone pokreta,	akril na papiru,	60x42 cm
19. Sunce i hlad,	akril na papiru,	60x45 cm
20. Tango I,	akril na papiru,	50x35 cm
21. Tango II,	akril na papiru,	50x35 cm
22. U svitanju zajedno,	akril na papiru,	60x42 cm
23. Žena i more I,	akril na papiru,	30x22 cm
24. Žena i more II,	akril na papiru,	30x22 cm

Stjepan Perković rođen je 1974. u Vitezu Republika Bosna i Hercegovina U Zagrebu je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je slikarstvo na Slobodnoj umjetničkoj akademiji u klasi profesora Donalda Halla 2007. u Splitu.

1998. izdaje zbirku poezije, pod naslovom „Otisci dubine“, koju je sam ilustrirao. Osim svoje zbirke ilustrirao je i devet knjiga drugih autora (osam zbirki poezije i naslovnicu jednog romana).

Devet godina član je međunarodne Udruge slikara koji slikaju ustima i nogama (USUN), u čijem radu aktivno sudjeluje i izlaže. Sudionik je mnogih likovnih kolonija u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Do sada je dvanaest puta samostalno izlagao te nekoliko desetaka puta skupno. Živi i radi u Splitu.

Samostalne izložbe:

1997., Vitez, Uokvireni kameleon

1998., Međugorje, Samostalna izložba

1999., Sarajevo, Opatija, Rijeka, Novi otisci dubine

2003., Međugorje, Kapljice svjetlosti

2004., Travnik, Samostalna izložba

2004., Zagreb, Križevci, Prožimanje

2005., Split, Dubrovnik, Prožimanje

2010., Split, Samostalna izložba

2010., Zagreb, Okrunjen Krošnjom

Skupne izložbe:

Sarajevo, Mostar, Vitez, Travnik, Zagreb, Split, Pariz, Orléans, Dubrovnik, Slunj i Osijek.

Kontakti:

Tel: 021/342 700

Mob: 099/723 1067

e-mail: stjepan_perkovic@net.hr

www.stjepanperkovic.net

GAERIJA U REDUORJU

uprava hrvatskih željeznica zagreb mihanovičeva 12

od 1 do 30. rujna 2010.

STJEPAN PERKOVIĆ

OKRUNJEN KROŠNJOM

